

**Bryssel den 13 maj 2025
(OR. en)**

8831/25

**Interinstitutionellt ärende:
2025/0118 (NLE)**

**ANTIDISCRIM 36
COCON 31
COHOM 63
COPEN 118
DROIPEN 48
EDUC 142
FREMP 113
JAI 573
MIGR 160
SOC 274
STATIS 31**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	13 maj 2025
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 18:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller antagandet av rekommendationer och slutsatser som riktas till tio konventionsstater om deras tillämpning av denna konvention vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement

För delegationerna bifogas dokument – COM(2025) 246 final.

Bilaga: COM(2025) 246 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.5.2025
COM(2025) 246 final

2025/0118 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 18:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller antagandet av rekommendationer och slutsatser som riktas till tio konventionsstater om deras tillämpning av denna konvention vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Förslaget avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det 18:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*Istanbulkonventionen* eller *konventionen*) av den 5–6 juni 2025 i samband med det planerade antagandet av åtta ag till rekommendation och två förslag till slutsatser som riktas till tio stater rörande deras genomförande av konventionen.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

I Istanbulkonventionen fastställs ett heltäckande och harmoniserat regelverk för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet i och utanför Europa. Konventionen trädde i kraft den 1 augusti 2014.

EU undertecknade konventionen i juni 2017 och slutförde anslutningsförfarandet den 28 juni 2023 genom deponeringen av två godkännandeinstrument, vilket innebar att konventionen trädde i kraft i EU den 1 oktober 2023. EU anslöt sig till konventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, dvs. frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹ samt straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement². Alla EU-länder har undertecknat konventionen och 22 av dem har ratificerat den³.

2.2. Partskommittén

Partskommittén⁴ är sammansatt av företrädare för de parter som anslutit sig till konventionen. Parterna måste eftersträva att till sina företrädare utse experter i högsta möjliga befattning inom arbetet för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet⁵. De data som anförtrots partskommittén finns förtecknade i artikel 1 i dess arbetsordning⁶. Den 1 oktober 2023 blev EU part i Istanbulkonventionen och som sådan medlem av partskommittén (artikel 67.1 i konventionen).

2.3. Istanbulkonventionens övervakningsmekanism

Genom Istanbulkonventionen inrättas en särskild övervakningsmekanism, som ska säkerställa att parterna effektivt genomför dess bestämmelser⁷. Syftet är att bedöma hur konventionen

¹ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratificeringsläget den 24 april 2025: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014), LV (2023).

⁴ [Partskommittén – Istanbulkonventionen – Bekämpande av våld mot kvinnor och våld i hemmet \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Artikel 2.1 b i partskommitténs arbetsordning.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, antaget den 4 maj 2015.

⁷ Artikel 1.2 i Istanbulkonventionen.

tillämpas i praktiken och att ge parterna vägledning. Övervakningsmekanismen består av två skilda, men samverkande, organ: den oberoende expertgruppen (Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence – Grevio) och partskommittén.

Grevio är en oberoende grupp av experter som har i uppdrag att övervaka tillämpningen av Istanbulkonventionen i varje enskilt land i enlighet med artikel 66.1 i konventionen. Övervakningsförfarandet fastställs i artikel 68 i konventionen. I enlighet med artikel 68.1 i konventionen ska parterna lämna in en rapport om lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som införlivar bestämmelserna i denna konvention. Rapporten ska bygga på ett frågeformulär som har utarbetats av Grevio. Grevio utarbetar en rapport om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att genomföra konventionen och lämnar underhand förslag om hur parten kan hantera identifierade problem⁸.

På grundval av Grevios rapporter får partskommittén i enlighet med artikel 68.12 i konventionen anta de rekommendationer som riktas till parten i fråga om tillämpningen av konventionen med fastställande av ett datum då upplysningar om att de har genomförts ska vara inlämnade. På grundval av denna bestämmelse har partskommittén antagit rekommendationer till parterna som gör åtskillnad mellan åtgärder som bör vidtas så snart som möjligt, med ett krav på återrapportering inom en treårsperiod, och åtgärder som, även om de är viktiga, inte behöver vidtas lika omedelbart. I slutet av treårsperioden måste parten återrapportera till partskommittén om sina framsteg i genomförandet av de rekommendationer som riktats till den. På grundval av denna rapportering och eventuell annan information som erhållits utarbetar kommitténs⁹ sekretariat de slutsatser om genomförandet av rekommendationerna i förhållande till varje part som är föremål för översyn, vilka partskonferensen antar.

Eftersom det grundläggande utvärderingsförfarandet har slutförts för nästan samtliga parter, beslutade Grevio i slutet av 2022 att gå vidare till nästa fas i sin utvärdering. Enligt artikel 68.3 i konventionen ska Grevios efterföljande utvärderingsförfaranden delas upp i omgångar (*tematiska utvärderingsomgångar*). Den första tematiska utvärderingsomgången kallas Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice ("Bygga upp tillit genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa") och pågår från 2023 till 2031. Den grundläggande utvärderingen omfattade omkring 60 artiklar i Istanbulkonventionen, medan det nya tematiska utvärderingsförfarandet omfattar 20 artiklar, nämligen artiklarna 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 och 56. I dessa artiklar fastställs standarder för brottsbekämpande myndigheter, straffrättsliga aktörer, tillhandahållande av allmänna och specialiserade stödtjänster till brottsoffer samt en övergripande strategi inriktad på offren. Syftet är att tillhandahålla en mer djupgående bedömning av dessa områden, med fokus på de framsteg som gjorts i fråga om varje artikel. Vid sitt senaste möte i december 2024 antog partskommittén ett beslut om de rekommendationer som ska antas av partskommittén mot bakgrund av de av Grevios rapporter som antogs som en del av dess första tematiska utvärderingsomgång [IC-CP (2024) 10 rev].

Hittills har partskommitténs praxis varit att anta rekommendationer och slutsatser på grundval av samförstånd vid sina möten¹⁰, vilka ska hållas på begäran av en tredjedel av parterna, partskommitténs ordförande eller generalsekreteraren.

⁸ Artikel 68.10 i Istanbulkonventionen.

⁹ Det tillämpliga förfarandet för övervakning av tillämpningen och rapporteringen fastställs i Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties (inte översatt till svenska), antaget av kommittén den 13 april 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

¹⁰ Artikel 67.2 i konventionen.

2.4. Partskommitténs planerade akter

Vid sitt 18:e möte den 5–6 juni 2025 planerar partskommittén anta följande åtta förslag till rekommendationer på grundval av den första tematiska utvärderingsomgången och två slutsatser (*de planerade akterna* eller *förslagen till rekommendation och slutsatser*):

- Rekommendationer till Albanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 2-prov].
- Rekommendationer till Österrike om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 3-prov].
- Rekommendationer till Danmark om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 4-prov].
- Rekommendationer till Finland om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 5-prov].
- Rekommendationer till Monaco om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 6-prov].
- Rekommendationer till Montenegro om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 7-prov].
- Rekommendationer till Spanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 8-prov].
- Rekommendationer till Sverige om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 9-prov].
- Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende San Marino som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 10-prov].
- Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Slovenien som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 11-prov].

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

De planerade akterna riktar sig till tio parter och innehåller åtta rekommendationer (som grundar sig på det första tematiska utvärderingsförfarandet) om åtgärder som måste vidtas för att tillämpa Istanbulkonventionen samt slutsatser om parternas genomförande av tidigare rekommendationer. Dessa rör genomförandet av bestämmelser i konventionen om straffrättsligt samarbete, till exempel skydd av brottsoffer och stöd till offer för våld mot kvinnor och våld i hemmet, samt – vad gäller slutsatserna till en av parterna – också tillämpningen av bestämmelser om asyl och non-refoulement. Detta är frågor som omfattas av unionens regelverk, särskilt direktivet om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i

hemmet¹¹, direktivet om brottsoffers rättigheter¹², förordningen om asylförfaranden¹³, direktivet om mottagandevillkor¹⁴ och direktivet om familjeåterförening¹⁵. De faller inom unionens exklusiva befogenhet i den mån de tillämpliga bestämmelserna i konventionen kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa i den mening som avses i artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Eftersom de planerade akterna på ett avgörande sätt kan påverka innehållet i unionsrätten genom i framtiden färga tolkningen av tillämpliga bestämmelser i konventionen, är det lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén när det gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement.

Förslagen till rekommendationer och slutsatser om frågor som faller inom unionens befogenhet är förenliga med unionens mål och politik på områdena straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement och ger inte upphov till några problem med avseende på unionsrätten. Det föreslås därför att unionen inte ska invända mot antagandet av förslagen till rekommendation och slutsatser vid partskommitténs 18:e möte.

4. RÄTTLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet ”akter med rättslig verkan” omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”¹⁶.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Partskommittén är ett organ som inrättats genom Istanbulkonventionen. De planerade akterna, vilka partskommittén uppmanas att anta, utgör akter med rättslig verkan. De planerade akterna är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten, eftersom de kan påverka den framtida tolkningen av de tillämpliga bestämmelserna i Istanbulkonventionen.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1385 av den 14 maj 2024 om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer (OJ L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348 av den 14 maj 2024 om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1346 av den 14 maj 2024 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁵ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2003/86/oj>).

¹⁶ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64. EUT L 161, 29.5.2014, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2014/295/oj.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar, varav det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

Vad gäller en planerad akt som samtidigt har flera syften eller beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att det eller den ena är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, måste den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget undantagsvis inbegripa de däremot svarande olika rättsliga grunderna.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

När det gäller den materiella rättsliga grunden anslöt sig EU till Istanbulkonventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, närmare bestämt frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹⁷ och straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement¹⁸. EU:s anslutning till Istanbulkonventionen delades upp på två separata rådsbeslut för att beakta Danmarks och Irlands särskilda ställning med avseende på avdelning V i EUF-fördraget. Beslutet om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i kommittén ska följaktligen, när de relevanta rekommendationerna eller slutsatserna också rör båda frågorna, delas upp i två beslut.

Målet med de planerade akterna och deras beståndsdelar rör straffrättsligt samarbete (artiklarna 82.2 och 84 i EUF-fördraget) samt asyl och non-refoulement (artikel 78.2 i EUF-fördraget). Dessa områden är oskiljaktigt förbundna med varandra, utan att det ena är underordnat i förhållande till det andra. Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet omfattar därför följande bestämmelser: artiklarna 78.2, 82.2 och 84 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artiklarna 78.2, 82.2 och 84 jämförda med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

¹⁷ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁸ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 18:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller antagandet av rekommendationer och slutsatser som riktas till tio konventionsstater om deras tillämpning av denna konvention vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2, 82.2, och 84 jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl.

- (1) Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (konventionen) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2023/1075¹⁹, vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, och genom rådets beslut (EU) 2023/1076²⁰, vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, i den mån de omfattas av unionens exklusiva befogenhet, och trädde i kraft i unionen den 1 oktober 2023.
- (2) Enligt artikel 66.1 i konventionen ska expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (*Grevio*) övervaka parternas tillämpning av konventionen. I enlighet med artikel 68.11 i konventionen ska Grevio anta rapporter och slutsatser om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att tillämpa bestämmelserna i denna konvention.
- (3) Konventionens partskommitté får enligt artikel 68.12 i konventionen anta rekommendationer som riktas till parten i fråga. Rekommendationerna baseras på Grevios rapporter och skiljer mellan åtgärder som partskommittén anser att parten bör vidta så snart som möjligt, där det finns ett krav på återrapportering till kommittén inom en treårsperiod om de åtgärder som vidtagits, och åtgärder som inte är lika akuta. I slutet av treårsperioden ska parten återrapportera till partskommittén om vidtagna åtgärder inom tio särskilda områden som omfattas av konventionen. På grundval av denna rapportering och eventuell annan information som erhållits antar

¹⁹ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, [beslut - 2023/1075 - SV - EUR-Lex](#)).

²⁰ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4), [beslut - 2023/1076 - SV - EUR-Lex](#).

partskommittén slutsatser om genomförandet av de rekommendationerna som utarbetats av kommitténs sekretariat.

- (4) Enligt artikel 68.3 i konventionen ska utvärderingsförfarandena efter Grevios inledande grundläggande utvärderingsförfarande delas upp i omgångar (*tematiska utvärderingsomgångar*). Den första tematiska utvärderingsomgången kallas Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice ("Bygga upp tillit genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa") och omfattar 20 särskilda artiklar, nämligen artiklarna 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 och 56. Vid sitt senaste möte den 17 december 2024 antog partskommittén ett beslut om de rekommendationer som ska antas av partskommittén mot bakgrund av de av Grevios rapporter som antogs som en del av dess första tematiska utvärderingsomgång [IC-CP (2024) 10 rev].
- (5) Partskommittén förväntas vid sitt 18:e möte den 5–6 juni 2025 anta åtta utkast till rekommendationer på grundval av den första tematiska utvärderingsomgången Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice ("Bygga upp tillit genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa") och två utkast till slutsatser om tio parter genomförande av konventionen (*utkasten till rekommendationer och slutsatser*):
- Rekommendationer till Albanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 2-prov].
 - Rekommendationer till Österrike om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 3-prov].
 - Rekommendationer till Danmark om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 4-prov].
 - Rekommendationer till Finland om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 5-prov].
 - Rekommendationer till Monaco om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 6-prov].
 - Rekommendationer till Montenegro om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 7-prov].
 - Rekommendationer till Spanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 8-prov].
 - Rekommendationer till Sverige om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 9-prov].
 - Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende San Marino som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 10-prov]. och

- Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Slovenien som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 11-prov].
- (6) Förslaget till rekommendationer och slutsatser gäller tillämpningen av bestämmelser i konventionen som gäller straffrättsligt samarbete, såsom frågor som rör skydd och stöd till offer för våld mot kvinnor och våld i hemmet. Slutsatserna gäller också genomförandet av konventionens bestämmelser om asyl och non-refoulement. Dessa frågor omfattas av unionsrätten, i synnerhet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1385²¹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU²², Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348²³, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1346²⁴ och rådets direktiv 2003/86/EG²⁵. Utkasten till rekommendationer och slutsatser kommer att ha rättslig verkan. Det är därför lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén i frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement.
- (7) Det bör noteras att rekommendationer som avser vissa artiklar i konventionen endast delvis omfattas av unionens behörighet. När det gäller rekommendationerna om artiklarna 49 och 50, torde alltså detta beslut inte påverka medlemsstaternas behörighet när det gäller den interna organisationen och förvaltningen av deras rättssystem, när det gäller rekommendationerna om artiklarna 11 och 20, torde detta beslut inte påverka medlemsstaternas behörighet att organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvård, när det gäller rekommendationerna om artikel 14, torde detta beslut inte påverka medlemsstaternas behörighet när det gäller undervisningens innehåll och utbildningssystemens organisation, när det gäller rekommendationerna om artikel 31, torde detta beslut inte påverka medlemsstaternas behörighet på det familjerättsliga området.
- (8) När det gäller Albanien, framhålls i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet att säkerställa att relevanta strategier och åtgärder för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor får tillräcklig och hållbar finansiering, bland annat genom transparenta förfaranden för att säkra finansiering av kvinnorrättsorganisationer (artikel 8 i konventionen), främja kampanjer eller program för att öka medvetenheten och regelbundet utvärdera deras effekter (artikel 12 i konventionen), säkerställa fortbildning för berörda yrkesgrupper och följa upp sådan fortbildning (artikel 15 i konventionen), utöka de befintliga programmen för förövare och införa program som särskilt riktar sig till förövare av sexuellt våld (artikel 16 i konventionen), säkerställa att våldsoffer har tillgång till heltäckande hälso- och sjukvårdstjänster (artikel 20 i konventionen), öka finansieringen och antalet tillgängliga tjänster för kvinnliga brottsoffer, särskilt för kvinnor med särskilda behov

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1385 av den 14 maj 2024 om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer (EUT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348 av den 14 maj 2024 om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1346 av den 14 maj 2024 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2003/86/oj>).

(artikel 20 i konventionen), säkerställa tillräckliga specialiserade stödtjänster för alla kvinnliga brottsoffer och deras barn, oavsett deras vilja att anmäla våldet, och säkerställa att nationella hjälplinjer får finansiering (artikel 22 i konventionen), säkerställa att offer för sexuellt våld har tillgång till rättsmedicinska undersökningar, vilka inte är villkorade av deras vilja att anmäla brottet, och att rättsmedicinska bevis lagras på ett korrekt sätt (artikel 25 i konventionen), vidta åtgärder för att avskaffa tvingande förlikning i alla brottmål som rör våld mot kvinnor, förbättra de brottsbekämpande tjänstemännens kapacitet, kunskap och förmåga att skyndsamt vidta åtgärder som tar hänsyn till offren och förbättrar rapporteringen från kvinnliga brottsoffer (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att riskbedömningsförfaranden tillämpas i ärenden som rör alla former av våld som omfattas av konventionen och detta i samordning med alla berörda organ (artikel 51 i konventionen), bättre utnyttja akuta förbudsåtgärder och övervaka och verkställa sådana beslut (artikel 52 i konventionen), säkerställa att det finns skyddsbeslut som är tillgängliga för alla brottsoffer, samt verkställa och övervaka sådana beslut, bland annat genom sanktioner vid överträdelser (artikel 53 i konventionen), och utvärdera genomförandet av skyddsåtgärder och säkerställa att de är förenliga med konventionen (artikel 56 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Albanien.

- (9) När det gäller Österrike, framhålls i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet av att anta och anpassa definitionen av ”våld i hemmet” (artikel 3 i konventionen), utarbeta en långsiktig övergripande handlingsplan/strategiskt policydokument om alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 7 i konventionen), anpassa kategorierna av data för användning inom rättsväsendet och samla in uppgifter om antalet kvinnor och flickor som kontaktar socialtjänsten (artikel 11 i konventionen), intensifiera insatserna för att utrota fördomar och genusstereotyper i det österrikiska samhället genom förebyggande åtgärder, som omfattar medvetandehöjande kampanjer eller program, för att informera offren om tillgången till stödtjänster och utvärdera deras effekter (artikel 12 i konventionen), säkerställa att berörda yrkesgrupper får lämplig fortbildning (artikel 15 i konventionen), säkerställa att brottsoffer har tillgång till stödtjänster, bl.a. bostäder och utställande av rättsmedicinska rapporter som dokumenterar skador, säkerställa att det finns tillräckligt många platser på skyddade boenden i hela landet (artikel 22 i konventionen), inrätta mottagningscenter i hela landet för personer som har blivit utsatta för sexuellt våld och säkerställa effektivt stöd till offer för sexuellt våld (artikel 25 i konventionen), stärka informationsutbytet mellan berörda behöriga myndigheter i ärenden som rör vårdnad om barn och umgängesrätt (artikel 31 i konventionen), och säkerställa användningen av skyddsbeslut och undvika luckor mellan besöksförbud och skyddsbeslut (artikel 53 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Österrike.
- (10) När det gäller Danmark, framhålls i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet att säkerställa att tillämpliga definitioner av olika former av våld mot kvinnor överensstämmer med konventionen (artikel 3 i konventionen), utarbeta en långsiktig nationell strategi i linje med konventionen (artikel 7 i konventionen), säkerställa lämplig tilldelning av medel, inbegripet resurser

till skyddade boenden för offer för våld i hemmet (artikel 8 i konventionen), säkerställa att insamlade data delats upp och att konfidentialiteten garanteras (artikel 11 i konventionen), prioritera en genussmedveten strategi inom ramen för förebyggande initiativ (artikel 12 i konventionen), säkerställa att berörda yrkesgrupper får systematisk grundläggande utbildning och fortbildning (artikel 15 i konventionen), inrätta institutionaliserade samarbetsstrukturer för att säkerställa ett effektivt samarbete mellan olika organ (artikel 18 i konventionen), säkerställa tillgång till psykologisk rådgivning, kvalitetsstandarder, tillgänglighet och ekonomisk hållbarhet för skyddade boenden och säkerställa nödvändigt stöd för offer för sexuellt våld (artiklarna 22 och 25 i konventionen), öka medvetenheten bland straffrättsliga aktörer om ny strafflagstiftning (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att riskbedömningen genomförs samordnat med berörda aktörer (artikel 51 i konventionen), öka användningen av akuta förbudsåtgärder och skyddsbeslut för att övervaka bedömningar av regelefterlevnaden och säkerställa påföljder vid överträdelser (artiklarna 52 och 53 i konventionen), och säkerställa ett korrekt genomförande av åtgärder för skydd av brottsoffer i utredningar och rättsliga förfaranden (artikel 56 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Danmark.

- (11) När det gäller Finland, innefattar rekommendationen om landets genomförande av konventionen behovet att utarbeta en långsiktig nationell strategi för att säkerställa ett övergripande och samordnat tillvägagångssätt (artikel 7 i konventionen), säkerställa tillräcklig offentlig finansiering och hållbara finansieringsmekanismer för icke-statliga organisationer som tillhandahåller specialiserat stöd till brottsoffer (artikel 8 i konventionen), införa standardiserade uppgiftskategorier och harmonisera systemen för datainsamling (artikel 11 i konventionen), regelbundet genomföra informationskampanjer (artikel 12 i konventionen), säkerställa att berörda yrkesgrupper får systematisk fortbildning (artikel 15 i konventionen), inrätta program för förövare av våld i hemmet (artikel 16 i konventionen), inrätta institutionaliserade samordningsstrukturer för flera organ mellan berörda aktörer (artikel 18 i konventionen), inrätta stödtjänster för att underlätta brottsoffers återhämtning och oberoende (artikel 20 i konventionen), öka både antalet skyddade boenden och tillgången till dessa (artikel 22 i konventionen), säkerställa den geografiska fördelningen av mottagningscenter för personer som har blivit utsatta för våldtäkt för att säkerställa stöd till alla offer för sexuellt våld (artikel 25 i konventionen), säkerställa att medling inte har en negativ inverkan på brottsutredningar eller hindrar offrens tillgång till rättslig prövning (artikel 48 i konventionen), säkerställa att brottsbekämpande myndigheter får relevant fortbildning för att kunna reagera på samt skyndsamt och på lämpligt sätt utreda fall av våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen), vidta åtgärder för att inrätta en standardiserad riskbedömningsmekanism som tillämpas systematiskt (artikel 51 i konventionen) och öka användningen av akuta förbudsåtgärder och skyddsbeslut samt stärka övervakningen av sådana beslut (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Finland.

- (12) När det gäller Monaco, framhålls i utkastet till rekommendation om dess genomförande av konventionen behovet att anta en definition av våld i hemmet överensstämmer med konventionen (artikel 3 i konventionen), utarbeta en långsiktig övergripande strategi för att uppnå en övergripande och samordnad politisk strategi (artikel 7 i konventionen), fortsätta att utveckla insamlingen av data om alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen (artikel 11 i konventionen), utvidga åtgärderna för att förebygga våld i hemmet till att omfatta andra former av våld som omfattas av Istanbulkonventionen (artikel 12 i konventionen): vidta åtgärder för att i skolundervisningen öka medvetenheten om våld mot kvinnor (artikel 14 i konventionen), inrätta program för förövare av våld (artikel 16 i konventionen), inrätta en nationell telefonjour för kvinnor som utsatts för våld och fortsätta att utveckla specialiserade tjänster för våldsoffer som omfattas av konventionen (artikel 22 i konventionen), inrätta ett mottagningscenter för personer som har blivit våldtagna eller utsatta för sexuellt våld (artikel 25 i konventionen), säkerställa att yrkesgrupper som deltar i straffrättsliga förfaranden har tillräcklig sakkunskap och får genusteoretisk utbildning (artiklarna 49 och 50 i konventionen), standardisera metoderna för samordnad riskbedömning för berörda avdelningar när det gäller alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 51 i konventionen), och säkerställa att brottsoffrens rättigheter skyddas under utredningar och rättsliga förfaranden (artikel 56 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Monaco.
- (13) När det gäller Montenegro, framhålls i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet att säkerställa lämpliga mänskliga och ekonomiska resurser för strategier, åtgärder och lagstiftning som syftar till att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor samt att säkerställa hållbar finansiering för icke-statliga organisationer (artikel 8 i konventionen), säkerställa att alla berörda parter samlar in och dela upp data och harmoniserar insamlingen av uppgifter (artikel 11 i konventionen), (öka insatserna för att genomföra regelbundna förebyggande åtgärder, genomföra informationskampanjer och lyfta fram den ökade risken för våld som offer för intersektionell diskriminering utsätts för (artikel 12 i konventionen), säkerställa att berörda yrkesgrupper får systematisk grundläggande utbildning och fortbildning om våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen), inrätta och utvidga program för förövare av våld i hemmet och förövare av sexuellt våld (artikel 16 i konventionen), säkerställa att vårdgivare prioriterar kvinnliga offer för våld mot kvinnor och våld i hemmet samt respektera deras privatliv (artikel 20 i konventionen), stärka samarbetet mellan olika organ (artikel 18 i konventionen), öka tillgången till specialiserade stödtjänster för brottsoffer (artikel 22 i konventionen), inrätta mottagningscenter för våldtäktsoffer i hela landet (artikel 25 i konventionen), säkerställa informationsutbyte om våld mot kvinnor mellan berörda domstolar i civilrättsliga förfaranden (artikel 31 i konventionen), effektivt och skyndsamt utreda och lagföra våldshandlingar mot kvinnor och våld i hemmet, bland annat genom att säkerställa att berörda yrkesgrupper besitter nödvändig sakkunskap (artikel 49 och 50 i konventionen), säkerställa att det i samarbete med berörda behöriga myndigheter genomförs systematiska riskbedömningar i fall av våld i hemmet (artikel 51 i konventionen), säkerställa att förbudsåtgärder är tillgängliga för alla offer för våld mot kvinnor, inklusive barn (artikel 52 i konventionen), säkerställa att skyddsbeslut faktiskt övervakas och att överträdelser bestraffas (artikel 53 i konventionen), och

säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av befintliga skyddsåtgärder och införa ytterligare skyddsåtgärder i enlighet med konventionen (artikel 56 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Montenegro.

- (14) När det gäller Spanien, framhålls i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet att säkerställa genomförandet av befintliga strategier för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet samt att involvera icke-statliga organisationer i beslutsfattandet och i utvärderingen av strategier och åtgärder (artikel 7 i konventionen), säkerställa att insamlade data delas upp och datainsamlingen harmoniseras (artikel 11 i konventionen), undervisa barn om att samtycke spelar en central roll i sexuella relationer (artikel 14 i konventionen), stärka fortbildningen för alla berörda yrkesgrupper (artikel 15 i konventionen), se till att programmen förövre bättre överensstämmer med konventionen (artikel 16 i konventionen), inrätta mekanismer för samarbete mellan olika organ och med alla berörda aktörer om alla former av våld som omfattas av konventionen och i lämpliga fall inrätta tjänster med en enda kontaktpunkt (artikel 18 i konventionen), säkerställa att alla offer för sexuellt våld har tillgång till stödtjänster (artikel 25 i konventionen), stärka informationsutbytet mellan tvistemålsdomstolar och brottmålsdomstolar samt främja åtgärder för att säkerställa att övervakade besöksanläggningar har tillräckliga resurser (artikel 31 i konventionen), ta itu med faktorer som hindrar brottsoffer ifrån att lämna in en anmälan och som leder till sekundär viktigmisering (artiklarna 49 och 50 i konventionen), och säkerställa att behöriga myndigheter har tillgång till akuta förbudsåtgärder i enlighet med konventionen (artikel 52 i konventionen), samt vidta åtgärder för att korrekt hantera överträdelser av skyddsbeslut (artikel 53 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Spanien.
- (15) När det gäller Sverige krävs i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen att man i strategierna på området våld mot kvinnor beaktar behoven hos offer som utsätts för intersektionell diskriminering, utvärderar metoder för att ge dem ökad effekt och ser till att det i strategierna tillämpas förståelse av våld mot kvinnor i ett jämställdhetsperspektiv (artiklarna 3 och 7 i konventionen), säkerställa hållbara finansieringsnivåer för kvinnorättsorganisationer som driver specialiserade stödtjänster (artikel 8 i konventionen), harmonisera insamlingen av data och säkerställa att alla data är uppdelade (artikel 11 i konventionen), säkerställa bredare förebyggande åtgärder för alla former av våld mot kvinnor (artikel 12 i konventionen), införa systematisk fortbildning för berörda yrkesgrupper om alla former av våld som omfattas av konventionen och en utvärdering av denna utbildning (artikel 15 i konventionen), utarbeta miniminormer för förövarprogram i linje med konventionen och säkerställa utvärdering (artikel 16 i konventionen), anta mekanismer för samordning och samarbete mellan berörda organ och om möjligt i samma lokaler (artikel 18 i konventionen), säkerställa att sociala tjänster ger tillräckligt stöd och hjälp till alla brottsoffer, inbegripet stöd i praktiska frågor (artikel 20 i konventionen), öka tillgången till och säkerställa tillgången till skyddade boenden för alla brottsoffer och deras barn (artikel 22 i konventionen), säkerställa ett tillräckligt antal mottagningscenter för personer som har blivit utsatta för sexuellt våld i hela landet (artikel 25 i konventionen), tillhandahålla säkra lokaler där övervakade besök med

utbildad personal kan äga rum (artikel 31 i konventionen), stärka polisens kapacitet att reagera på och utreda alla former av våld mot kvinnor, inbegripet våld i digital form, och vidta åtgärder för att uppmuntra kvinnor som riskerar att utsättas för intersektionell diskriminering att rapportera (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att riskbedömningar för brottsoffer och deras barn genomförs på ett systematiskt och samordnat sätt (artikel 51 i konventionen), och vidta åtgärder för att säkerställa att akuta förbudsåtgärder, kontaktförbud och skyddsbeslut ("kontaktförbud för det gemensamma hemmet") utfärdas snabbt och med omedelbar verkan, även för barn, faktiskt övervakas och åtföljs av lämpliga sanktioner (artikel 52 och 53 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Sverige.

- (16) När det gäller San Marino, framhålls i utkastet till slutsatser om landets genomförande av konventionen behovet att stödja det civila samhällets organisationer genom säkerställande av hållbar finansiering för att inrätta samarbetsmekanismer och säkerställa att det nationella samordningsorganet samordnar sitt arbete med det civila samhällets organisationer (artikel 9 och artikel 10 i konventionen), förbättra insamlingen av uppdelade data på grundval av ett gemensamt datainsamlingssystem för att regelbundet genomföra brottsofferundersökningar och främja forskningsverksamhet (artikel 11 i konventionen), och uppfylla kraven i artikel 59 i konventionen om uppehållsstatus för offer för våld mot kvinnor (artikel 59 i konventionen). Eftersom slutsatserna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den slutsats som riktas till San Marino.
- (17) När det gäller Slovenien, framhålls i utkastet till slutsatser om landets genomförande av konventionen behovet att ge fullt ut institutionaliserade enheter rollen som samordningsorgan och säkerställa nödvändiga ekonomiska resurser och personalresurser (artikel 10 i konventionen), fortsätta att utveckla insamlingen av data om alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen (artikel 11 i konventionen), stärka informationsutbytet mellan tvistemåls- och brottmålsdomstolar (artikel 31 i konventionen), säkerställa att brottsbekämpande organ skyndsamt och på lämpligt sätt vidtar åtgärder mot våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50), och följa konventionen om frågor rörande lagföring på eget initiativ av våldtäkt inom äktenskapet (artikel 55 i konventionen). Eftersom slutsatserna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av de slutsatser som riktas till Slovenien.
- (18) Irland är inte bundet av rådets beslut (EU) 2023/1076 och deltar därför inte i antagandet av detta beslut.
- (19) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det 18:e mötet i den partskommitté som inrättats genom artikel 67 i konventionen ska vara att inte invända mot antagandet av följande akter:

- (1) Rekommendationer till Albanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 2-prov].
- (2) Rekommendationer till Österrike om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 3-prov].
- (3) Rekommendationer till Danmark om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 4-prov].
- (4) Rekommendationer till Finland om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 5-prov].
- (5) Rekommendationer till Monaco om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 6-prov].
- (6) Rekommendationer till Montenegro om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 7-prov].
- (7) Rekommendationer till Spanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 8-prov].
- (8) Rekommendationer till Sverige om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 9-prov].
- (9) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende San Marino som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 10-prov]. och
- (10) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Slovenien som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 11-prov].

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*